Ceturtdiena, 2020. gada 17. septembris

P9_TA(2020)0227

ES ēku fonda energoefektivitātes potenciāla maksimāla izmantošana

Eiropas Parlamenta 2020. gada 17. septembra rezolūcija par ES ēku fonda energoefektivitātes potenciāla maksimālu izmantošanu (2020/2070(INI))

(2021/C 385/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 194. pantu,

— ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Parlaments, Padome un Komisija apstiprināja 2017. gada 17. novembrī Gēteborgas sociālajā samitā par taisnīgām darbvietām un izaugsmi,

— ņemot vērā nolīgumu, ko pieņēma ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu 21. konferencē (COP21), Parīzē, 2015. gada 12. decembrī (Parīzes nolīgums),

— ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640),

— ņemot vērā Komisijas 2018. gada 28. novembra paziņojumu "Tīru planētu — visiem! Stratēģisks Eiropas ilgtermiņa redzējums par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku" (COM(2018)0773),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 10. marta paziņojumu "Jauna Eiropas industriālā stratēģija" (COM(2020)0102),

— ņemot vērā Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumu "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu" (COM(2020)0098),

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu "Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā" (COM(2011)0571) un tajā minēto "produkta ekoloģisko pēdu",

— ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2020. gada 28. aprīļa īpašo ziņojumu Nr. 11/2020 "Ēku energoefektivitāte: joprojām lielāka vērība jāpievērš izmaksu lietderībai",

— ņemot vērā Eiropadomes 2019. gada 12. decembra secinājumus,

— ņemot vērā Padomes 2019. gada 25. jūnija secinājumus par tādu energosistēmu nākotni enerģētikas savienībā, kuras nodrošinātu enerģētikas pārkārtošanu un enerģētikas un klimata mērķu sasniegšanu līdz 2030. gadam un pēc tam,

— ņemot vērā "Amsterdamas paktu — ES pilsētprogrammu", par ko 2016. gada 30. maijā vienojās par pilsētu jautājumiem atbildīgie ES ministri,

— ņemot vērā Leipcigas Hartu par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām, kas pieņemta par pilsētu attīstību atbildīgo ES ministru neoficiālajā sanāksmē 2007. gada 24. un 25. maijā,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvu (ES) 2018/2002, ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti [1],

[1] OV L 328, 21.12.2018., 210. lpp.

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīvu (ES) 2018/844, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvu (ES) 2018/2001 par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Regulu (ES) 2018/1999 par enerģētikas savienības un rīcības klimata politikas jomā pārvaldību un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 663/2009 un (EK) Nr. 715/2009, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/22/EK, 98/70/EK, 2009/31/EK, 2009/73/EK, 2010/31/ES, 2012/27/ES un 2013/30/ES, Padomes Direktīvas 2009/119/EK un (ES) 2015/652 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 525/2013 ([4]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Direktīvu (ES) 2019/944 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES ([5]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Regulu (ES) 2019/943 par elektroenerģijas iekšējo tirgu ([6]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK ([7]),

— ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ([8]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ([9]),

— ņemot vērā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvu 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ([10]),

— ņemot vērā 2020. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas zaļo kursu ([11]),

— ņemot vērā 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā ([12]),

— ņemot vērā 2019. gada 14. marta rezolūciju par klimata pārmaiņām — stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar Parīzes nolīgumu ([13]),

— ņemot vērā 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par alternatīvo degvielu infrastruktūras izvēršanu Eiropas Savienībā: laiks rīkoties ([14]),

---

([2]) OV L 156, 19.6.2018., 75. lpp.
([3]) OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.
([4]) OV L 328, 21.12.2018., 1. lpp.
([5]) OV L 158, 14.6.2019., 125. lpp.
([6]) OV L 158, 14.6.2019., 54. lpp.
([7]) OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.
([8]) OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.
([9]) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.
([10]) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.
([11]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.
([12]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0078.
([13]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0217.
([14]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0438.

— ņemot vērā 2018. gada 6. februāra rezolūciju par inovācijas paātrināšanu tīras enerģijas jomā ([15]),

— ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par virzību uz jaunu enerģijas tirgus modeli ([16]),

— ņemot vērā 2016. gada 13. septembra rezolūciju par ES siltumapgādes un aukstumapgādes stratēģiju ([17]),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu,

— ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A9-0134/2020),

A. tā kā Eiropas Savienībā ēkas patērē aptuveni 40 % enerģijas un rada 36 % CO_2 emisiju, un tāpēc to pilnīgai renovācijai, tostarp pakāpeniskai pilnīgai renovācijai, ir izšķiroša nozīme, lai sasniegtu ES 2050. gada mērķi panākt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju nulles līmeni;

B. tā kā ēku sektors ir vienīgais vislielākais enerģijas patērētājs Eiropas Savienībā un 97 % no ES ēku fonda nav energoefektīvi, turklāt gadā tikai 0,2 % no ES dzīvojamām ēkām tiek veikta pilnīga renovācija, tostarp pakāpeniska pilnīga renovācija, un tā kā vairāk nekā 94 % no pašreiz esošajām ēkām 2050. gadā joprojām pastāvēs un lielākā daļa dzīvojamo ēku, skolu un biroju, kas tad būs mūsu rīcībā, jau ir uzbūvēti;

C. tā kā telpu un ūdens apsilde veido aptuveni 80 % no mājsaimniecību energopatēriņa, jo pusē ES ēku ir individuāli katli, kuri uzstādīti līdz 1992. gadam un kuru efektivitāte ir 60 % vai mazāka, un tā kā 22 % individuālo gāzes katlu, 34 % tiešo elektrisko sildītāju, 47 % eļļas katlu un 58 % ogļu katlu ir pārsnieguši savu tehniskās ekspluatācijas laiku;

D. tā kā renovācijas rādītāju palielināšana līdz gandrīz 3 % un 210 miljonu esošo ēku renovācija varētu radīt līdz pat 2 miljoniem darbvietu ([18]) būvniecības nozarē, kas veido aptuveni 9 % no Savienības IKP un ir svarīga daļa no atveseļošanas stratēģijas pēc Covid-19 krīzes, kā arī varētu veicināt tīru ekonomiku Eiropas zaļā kursa ietvaros;

E. tā kā ES Ēku fonda observatorijai (*BSO*) ir būtiska nozīme ēku vispārējās energoefektivitātes veiktspējas uzraudzībā un uzlabošanā ES, izmantojot ticamus, saskaņotus un viegli salīdzināmus datus;

F. tā kā, veicot pasākumus ES ēku fonda energoefektivitātes uzlabošanai, var uzlabot visu iedzīvotāju dzīves kvalitāti un tādēļ galvenais uzdevums ir atvieglot slogu aptuveni 50 miljoniem ES mājsaimniecību, kuras saskaras ar enerģētisko nabadzību, samazināt rēķinus par enerģiju un nodrošināt visiem ērtus, cenas ziņā pieejamus un energoefektīvus mājokļus;

([15]) OV C 463, 21.12.2018., 10. lpp.
([16]) OV C 204, 13.6.2018., 23. lpp.
([17]) OV C 204, 13.6.2018., 35. lpp.
([18]) *Ürge-Vorsatz, Diana, Tirado-Herrero, Sergio, Fegyverneky, Sándor, Arena, Daniele, Butcher, Andrew* un *Telegdy, Almos, "Employment Impacts of a Large-Scale Deep Building Energy Retrofit Programme in Hungary"*, 2010; *Janssen, Rod* un *Staniaszek, Dan, "How Many Jobs?" "A Survey of the Employment Effects of Investment in Energy Efficiency of Buildings"*, Energoefektivitātes industriālais forums, 2012.

G. tā kā Pasaules Veselības organizācija (PVO) lēš, ka cilvēki apmēram 90 % sava laika pavada iekštelpās dzīvojamās ēkās un nedzīvojamās ēkās un ka katru gadu vairāk nekā pusmiljons eiropiešu mirst priekšlaicīgi sliktas iekštelpu gaisa kvalitātes dēļ ([19]), un tā kā pienācīga vēdināšana, atverot logus, uzlabo gaisa kvalitāti cilvēku mājokļos, kā arī nodrošina dabīgo dienasgaismu, uzlabojot veselību, kas ir ļoti svarīgi, jo īpaši pašreizējās Covid-19 krīzes laikā;

H. tā kā Parlaments prasīja "pārskatīt Energoefektivitātes direktīvu (EED) un Ēku energoefektivitātes direktīvu (ĒEED) saskaņā ar ES vērienīgajiem mērķiem klimata jomā un pastiprināt to īstenošanu ar saistošiem dalībvalstu mērķiem" ([20]);

I. tā kā, lai panāktu ēku fonda energoefektivitāti, kā arī sasniegtu Savienības 2030. gada energoefektivitātes mērķi, ir vajadzīgi vairāk nekā 282 miljardu EUR investīcijas Eiropas ēku fonda renovācijā, kā arī pārdomāta esošās politikas stingra īstenošana, jaunas politikas iniciatīvas, lai pakāpeniski izbeigtu vismazāk energoefektīvo ēku izmantošanu, papildu un piemēroti finansēšanas mehānismi un investīcijas inovatīvos risinājumos;

J. tā kā integrēto renovācijas programmu (IRP) mērķis ir holistiska pieeja, priekšplānā izvirzot energoefektivitāti un koncentrējoties uz plašākām kaimiņrajonu ekosistēmām, kas ietver augstus enerģijas samazināšanas mērķus atsevišķām ēkām, un šo programmu pamatā ir paraugprakse un tās veido trīs galvenie pīlāri:

a) būvniecības tipoloģija un būvmateriāli, kam nepieciešamas padziļinātas zināšanas par ēku vecumu, izmantošanu un būvniecības metodi un radīto enerģijas ietaupījuma potenciālu, kā arī renovācijas gaitā izmantojamo materiālu veidu apraksts, tostarp to dzīves cikla ietekme;

b) ilgtspējīgu enerģijas avotu nodrošināšana un piekļuve tiem, proti, uz vietas un tuvumā esošie atjaunojamie energoresursi, tostarp centralizētās siltumapgādes vai dzesēšanas sistēmas vai ēku siltuma saglabāšanas spēja, transportlīdzekļa-X pakalpojumi un citas elastīguma iespējas, kas nodrošina nozares integrāciju;

c) kopienas/sabiedrības ieguvumi, proti, vietējo kopienu integrācija visos energoapgādes renovācijas projektos un programmās, lai risinātu tādus jautājumus kā enerģētiskā nabadzība, tehnisko un/vai finanšu resursu trūkums un informācijas trūkums;

K. tā kā šo trīs pīlāru pieejas īstenošana nodrošina, ka, izstrādājot un īstenojot IRP, galvenā uzmanība tiks pievērsta plašākiem ieguvumiem, kurus ar enerģijas renovācijas palīdzību var sniegt cilvēkiem un kopienām — to vidū ir, piemēram, energoefektivitāte, noturība pret klimata pārmaiņām, rūpniecības konkurētspēja, ilgtspējība, sociālā iekļaušana un pieejamība;

Kaimiņrajoni un kopienas

1. uzsver kaimiņrajonu un kopienu, kā arī citu dalībnieku, piemēram, vietējo un reģionālo pašvaldību un MVU, nozīmi IRP īstenošanā, izmantojot holistisku pieeju renovācijai, lai līdz 2050. gadam panāktu ļoti energoefektīvu un klimatneitrālu ēku sektoru saskaņā ar Ēku energoefektivitātes direktīvu (ĒEED);

2. prasa, lai ēku un renovācijas politika būtu holistiska un iekļaujoša, veicinātu ES klimata mērķu sasniegšanu, ietvertu IRP, kas integrē vietējās vērtības ķēdes, sociālos pakalpojumus un pieejamību cenas ziņā, viedgatavību, pienācīgu un veselīgu iekštelpu klimatu un vides kvalitāti, mobilitāti, ēku tehniskās, rūpnieciskās un energoefektīvās funkcijas un nodrošinātu

([19]) Pasaules Veselības organizācija: *"Vairāk nekā pusmiljons priekšlaicīgas nāves gadījumu Eiropas reģionā ir saistīti ar mājsaimniecības un apkārtējā gaisa piesārņojumu"*, 2018.

([20]) Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas zaļo kursu, Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0005.

atjaunojamo energoresursu ražošanu un apmaiņu uz vietas vai tuvumā, pieprasījuma puses elastību, kā arī izmantotu siltuma un aukstuma pārpalikumu no tuvumā esošām rūpnieciskām iekārtām, vietējām transporta sistēmām vai ūdensceļiem, ja tas ir ilgtspējīgs risinājums;

3. uzsver iedzīvotāju svarīgo lomu dzīvojamo ēku fonda renovācijā un to, cik svarīgi ir radīt efektīvus instrumentus, paraugpraksi un padarīt pieejamu visu iespējamo informāciju un zināšanas vietējā līmenī, tostarp ar tehnoloģijām saistītās iespējas (t. i., viedie skaitītāji); turklāt uzsver impulsu, ko sniedz energokopienas, apvienojot iedzīvotājus, informējot viņus un iesaistot viņus pašu renovācijas un/vai atjaunojamo energoresursu enerģijas ražošanas uzsākšanā, un prasa izmanot visaptverošu politikas pasākumu paketi, lai palielinātu šo pieeju izmantošanas plašumu;

4. aicina Komisiju novērtēt ietekmi, ko rada ģentrifikācija un "renoizlikšana", kā arī dzimumu atšķirības un mazaizsargāto iedzīvotāju stāvoklis; uzskata, ka kopienas pieeja papildus aizsardzības pasākumiem regulatīvā līmenī varētu saglabāt esošās kopienas, kā arī radīt stimulus, kas ir būtiski, lai maksimāli palielinātu energoefektivitāti un piesaistītu nepieciešamās privātās un publiskās investīcijas; uzsver, ka nepieciešams atbalstīt visneaizsargātākos iedzīvotājus, nodrošinot viņiem piekļuvi cilvēka cienīgiem dzīves apstākļiem, ērtībām un veselībai, un uzsver sociālo mājokļu svarīgo lomu;

5. uzsver, ka dažādās dalībvalstīs atšķiras ēku īpašumtiesības, tiesību akti īres jomā un mājokļu īpašnieku un īrnieku skaits, kā arī investīciju iespējas un mājokļu atbalsta shēmas, laika apstākļi un energosistēmas; uzskata, ka "renovācijas viļņa" stratēģijā ir jāņem vērā atšķirīgie apstākļi katrā dalībvalstī, tostarp saskaņā ar integrētajiem nacionālajiem enerģētikas un klimata plāniem (NEKP); jo īpaši uzsver, ka renovācijai nebūtu jārada nepanesams īres izmaksu slogs īrniekiem;

6. uzsver enerģētiskās nabadzības apmēru, kura saskaņā ar aplēsēm ietekmē līdz 50 miljoniem mājsaimniecību visā Savienībā ([21]); uzskata, ka ar renovācijas vilnī un gaidāmajās saistītajās iniciatīvās par vienu no galvenajiem mērķiem vajadzētu izvirzīt mērķi izbeigt enerģētisko nabadzību un nodrošināt visiem veselīgus un drošus dzīves apstākļus; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pievērst īpašu uzmanību enerģētiski nabadzīgo mājsaimniecību renovācijai un uzsver, ka ir svarīgi veikt energotaupības pasākumus, veicinot energoefektīvus patēriņa ieradumus un paradumu maiņu; uzsver, ka publiskajam sektoram šajā jomā ir jāuzņemas vadoša loma;

7. uzsver "vienoto kontaktpunktu" kā no klienta viedokļa pārredzamu un pieejamu konsultāciju instrumentu tūlītējos panākumus attiecībā uz ēku energorenovāciju, veicinot projektu un atkārtojamu modeļu apkopošanu, sniedzot informāciju par trešo personu finansējumu, koordinējot un papildinot renovāciju, kā arī nodrošinot spēju veidošanu pašvaldībām un aktīvi iesaistot vietējos dalībniekus, piemēram, energokopienas, patērētāju organizācijas, vietējās uzņēmumu asociācijas, tostarp būvniecības nozarē, un mājokļu kooperatīvus visā procesa gaitā;

8. atgādina, ka ir vajadzīgi gan publiski, gan privāti centieni, lai sasniegtu konkrētus rezultātus pašreizējā ēku fonda energoefektivitātes jomā; uzsver, ka vienoto kontaktpunktu konsultāciju pakalpojumi ir ne tikai jāizveido, bet arī jāuztur, lai nepārtraukti nodrošinātu tirgu ar projektu plūsmu, tostarp mazāka mēroga projektiem; uzskata, ka vienoto kontaktpunktu izveide reģionālā vai vietējā līmenī nodrošinās labāku piekļuvi finansēšanas mehānismiem;

9. atzinīgi vērtē Eiropas zaļā kursa priekšlikumu par atvērtām platformām; uzsver, ka tām jābūt pārredzamām, daudzlīmeņu un iekļaujošām, aptverot plašu ieinteresēto personu loku un ļaujot pārvarēt būvniecības nozares sadrumstalotību; atgādina, ka platformām ir jākalpo mērķim līdz 2050. gadam izveidot ļoti energoefektīvu un dekarbonizētu ēku fondu, un uzskata, ka tām vajadzētu būt instrumentam, ar ko novērst šķēršļus renovācijai un iesaistīt iedzīvotājus centienos panākt vienprātību, pamatojoties uz kopienas vajadzībām;

([21]) Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojums par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640).

10. uzsver, ka reģionālajām platformām būtu jānosaka izmērāmi mērķi un jāizstrādā ceļveži, un jāveic regulāra informācijas apmaiņa ar spēkā esošajām EED, ĒEED un Atjaunojamo energoresursu direktīvas (AED) ([22]) saskaņotās rīcības platformām, kā arī ar dalībvalstu aģentūrām un struktūrām, lai maksimāli palielinātu to ietekmi; pauž pārliecību, ka platformas ir svarīgs instruments attiecībā uz to, lai īstenotu integrētas ēku renovācijas programmas un atbalstītu dalībvalstis to ilgtermiņa renovācijas stratēģiju īstenošanā;

11. ņem vērā jauno Leipcigas hartu, kas jāpieņem Vācijas prezidentūras laikā, un piekrīt viedoklim, ka pilsētām ir būtiska loma attiecībā uz to, lai krasi samazinātu SEG emisijas un uzlabotu energoefektivitāti; uzskata, ka ēku renovācija lielā mērā sekmēs šo mērķu sasniegšanu, vienlaikus veicinot taisnīgas, zaļas un produktīvas pilsētas, kuru pamatā ir noturīgi kaimiņrajoni; aicina ES Padomes Vācijas prezidentūru, Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai pilsētām būtu nepieciešamie un tieši pieejami finanšu resursi renovācijas pasākumiem, jo īpaši ņemot vērā nepieciešamo ekonomikas atveseļošanos;

12. aicina Komisiju pieņemt politiku, kas veicinātu IRP kopienas un reģionālā līmenī dalībvalstīs, paredzot pilnīgu renovāciju, tostarp pakāpenisku pilnīgu renovāciju, un iekļaujošā un interaktīvā veidā ņemot vērā ēku vajadzības; uzsver, ka ar IRP starpniecību ir jānodrošina vairāk atjaunojamo energoresursu enerģijas risinājumu uz vietas un tuvumā vai pieprasījuma reakcijas mehānismu; aicina Komisiju pastiprināt darbu pie Pilsētas mēru pakta klimata un enerģētikas jomā un ES pilsētu instrumenta; šajā kontekstā uzsver arī pilsētvides programmas un pilsētu partnerības lielo nozīmi;

13. aicina dalībvalstis pilnvarot vietējās pārvaldes iestādes, lai tās varētu izvērst IRP kaimiņattiecību un kopienas līmenī, vienlaikus galveno uzmanību pievēršot iedzīvotājiem un pienācīgi saskaņojot atjaunošanu ar Eiropas materiālā vēsturiskā mantojuma (pieminekļu un ēku) saglabāšanu, pieprasot vietējām iestādēm sniegt atsauksmes par sasniegtajiem rezultātiem, kā arī par paraugpraksi turpmākās politikas izstrādei valsts līmenī;

14. aicina dalībvalstis izveidot sistēmu, lai pārvarētu neviendabīgus stimulus, piemēram, sniedzot precīzu informāciju, atbilstīgus stimulus un efektīvu izpildi ([23]), un, izstrādājot IRP, pienācīgi ņemt vērā enerģētiskās nabadzības skartās ģimenes un kopienas, izmantojot tiesisko regulējumu, lai izvairītos no "renoizlikšanas", piemēram, pieprasot tām rezervēt pienācīgu daļu no pilnībā renovētās ēku platības, vai piešķirot prioritāti ēkām, kurās ir lielāks enerģijas patēriņš vai enerģijas izšķērdēšana, un ierobežojot īres pieaugumu, ja vien tas neierobežo energoefektivitātes renovāciju uzņemšanās spējas;

15. aicina Komisiju izveidot atbalsta dienestu iedzīvotāju virzītiem renovācijas projektiem, kā arī izdot dalībvalstīm īstenošanas vadlīnijas par jēdzieniem energokopienām "veicinošs regulējums" un "vienlīdzīgi konkurences apstākļi", kas ieviesti ar Elektroenerģijas tirgus direktīvu un AED ([24]), lai nodrošinātu veiksmīgu īstenošanu un pilnībā atzītu iedzīvotāju enerģētikas projektu sniegtās priekšrocības;

16. aicina Komisiju nekavējoties izveidot platformas, kā norādīts paziņojumā par Eiropas zaļo kursu, un iekļaut šīs platformas kā svarīgu IRP prioritāti; uzsver, ka IRP saskaņā ar direktīvas par ēku energoefektivitāti saistībām būtu jāpapildina ar ES iniciatīvām, ar kurām izplata paraugpraksi saistībā ar programmu atkārtojamību, spēju izplatīšanu, nozaru integrāciju un aizsardzības pasākumiem kopienām, kas cieš no enerģētiskās nabadzības;

([22]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīva (ES) 2018/2002, ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 328, 21.12.2018., 210. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīva (ES) 2018/844, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 156, 19.6.2018., 75. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīva (ES) 2018/2001 par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

([23]) *Castellazzi, L., Bertoldi, P., Economidou, M., "Overcoming the split incentive barrier in the building sectors: unlocking the energy efficiency potential in the rental & multifamily sectors*, Luksemburga, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2017, https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC101251/ldna28058enn.pdf

([24]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 5. jūnija Direktīva (ES) 2019/944 par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES (OV L 158, 14.6.2019., 125. lpp.).

Ceturtdiena, 2020. gada 17. septembris

Finansēšana

17. uzsver, ka sākotnējās investīciju izmaksas, sarežģītas finanšu shēmas, pretrunīgi stimuli (īrnieka–īpašnieka dilemma), vidēja termiņa/ilgtermiņa atmaksāšanās termiņi, regulatīvie un administratīvie šķēršļi, tostarp attiecībā uz ēkām ar vairākiem īpašniekiem, esošā atbalsta struktūra un prognozējama ilgtermiņa politikas satvara trūkums ir būtiski šķēršļi investīcijām;

18. uzsver, ka kontekstā ar ekonomikas atveseļošanu pēc Covid-19 un tās ietekmes uz publiskajām un privātajām finansēm finansēšanas shēmām būtu jāstimulē un par prioritāti jāizvirza pilnīgas renovācijas, tostarp pakāpeniskas pilnīgas renovācijas, kuru mērķis ir sasniegt 2050. gada klimatneitralitātes mērķus, paredzot atbilstošus stimulus, kā arī mērķus, lai panāktu ļoti energoefektīvu un dekarbonizētu ēku fondu; uzskata, ka tas ir priekšnoteikums, lai ēku renovāciju uzskatītu par ilgtspējīgām ilgtermiņa investīcijām; uzsver izmaksu efektivitātes rādītāju, tostarp papildu ieguvumu, nozīmi šajā ziņā;

19. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāsniedz skaidras vadlīnijas un jāizklāsta izmērāmas un mērķtiecīgas darbības, kā arī jāveicina vienlīdzīga piekļuve finansējumam, tostarp valsts ēku fonda segmentiem, kuru sniegums ir vissliktākais, enerģētiski nabadzīgiem patērētājiem, sociālajiem mājokļiem un mājsaimniecībām, uz kurām attiecas pretrunīgu stimulu dilemmas, vienlaikus ņemot vērā pieejamību cenas ziņā;

20. uzsver, ka mājokļu īpašnieki, jo īpaši ar zemiem ienākumiem un tie, kurus skar enerģētiskā nabadzība, mājokļu apvienības un kooperatīvi, valsts mājokļu nodrošinātāji un vietējās pašvaldības būtu jāatbalsta to apsaimniekotā ēku fonda un būvētās vides klimatnoturības panākšanā, piemēram, izmantojot dotācijas vai finanšu instrumentus, kuru pamatā ir daudzgadu finanšu shēmas (DFS) finansējuma papildināmība, valstu budžeti un privātā sektora avoti;

21. uzskata, ka ir jānosaka prioritātes attiecībā uz finansējumu energoefektivitātes renovācijai katrā attiecīgajā Eiropas fondā, kā arī jānodrošina cieša koordinācija, lai rastu sinerģijas, atvieglotu kombinēšanu, apkopotu projektus un veidotu projektu plūsmas nolūkā nodrošināt līdzekļu savlaicīgu apguvi; aicina finanšu iestādes atvēlēt ievērojamus resursus spēju veidošanai un tehniskajai palīdzībai; uzskata, ka, lai nodrošinātu pilnīgas renovācijas nolūkā panākt, ka līdz 2050. gadam ēku fonds kļūtu energoefektīvs un dekarbonizēts, ik gadu ir vajadzīgi ES stimuli vismaz 75 miljardu EUR apmērā papildus pašreizējiem līdzekļiem Eiropas, valstu un reģionālā līmenī, kā arī privātās investīcijas; aicina abus likumdevējus nodrošināt nepieciešamo finansējumu Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā, jo īpaši, lai palīdzētu tiem sabiedrības locekļiem, kuri gūtu vislielāko labumu no renovācijas;

22. atzinīgi vērtē konstatējumus, kas liecina, ka augstas energoefektivitātes ēkām cena ir augstāka ([25]), nodrošinot ēku īpašniekiem ienākumus no investīcijām, bet atzīst nepieciešamību samazināt mājokļu, būvniecības un renovācijas izmaksas kopumā;

23. uzsver, ka jānodrošina atbilstīga un vienkārša piekļuve kredītam un finansējumam, lai palīdzētu MVU, kopienām un ģimenēm veikt nepieciešamās renovācijas pašreizējā ēku fondā;

24. atzinīgi vērtē pieejamās finansēšanas iespējas ēku renovācijai, piemēram, zaļās subsīdijas un nodokļu un aizdevumu stimulus; atzīst Eiropas strukturālo un investīciju fondu (ESI fondu) lomu energoefektivitātes projektu finansēšanā un energoefektivitātes noteikšanā par īpašu reģionālās attīstības mērķi 2021.–2027. gada laikposmā; uzsver Eiropas Investīciju bankas grupas lomu, nodrošinot aizdevumus, garantijas un finanšu instrumentus, piemēram, Privāto finansējumu energoefektivitātei (*PF4EE*) un Energoviedu ēku viedas finansēšanas garantijas mehānismu, kā arī *InvestEU*, lai finansētu arī sociālo mājokļu renovācijas projektus;

([25]) *Hyland, Marie, Lyons, Ronan, Lyons, Sean, The value of domestic building energy efficiency – evidence from Ireland, Energy Economics,* 40. sējums, 2012; *Mangold, Mikael, Österbring, Magnus, Wallbaum, Holger, Thuvander, Liane, Femenias, Paula, "Socio-economic impact of renovation and retrofitting of the Gothenburg building stock", "Energy and Buildings",* 123. sējums, 2016.

25. pievērš uzmanību dalībvalstu labai praksei, piemēram, ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) ieņēmumu izmantošanai, apvienošanai, mājsaimniecību ar zemiem ienākumiem vajadzību atzīšanai un ES reģionālo fondu izmantošanai garantijām un apgrozības fondiem; uzsver, ka ir iespēja finansēt apmācību atjaunojamās enerģijas jomā, kā arī energoefektivitātes un resursu efektivitātes jomā no Taisnīgas pārkārtošanās fonda;

26. uzsver nepieciešamību palielināt līdzekļu apguves rādītājus, likvidējot šķēršļus, jo īpaši izmantojot tehnisko palīdzību, mazāk sarežģītus kritērijus un vienkāršojot līdzekļu apvienošanu ar citiem fondiem; pauž nožēlu, ka saskaņā ar Eiropas vietējās enerģijas atbalsta (*ELENA*) mehānismu īstenoto projektu apjoms joprojām ir liels un ka mazākiem projektiem un projektiem, kas attiecas uz kopienām, ir vajadzīgs turpmāks atbalsts un apvienošana; uzskata, ka ES pilsētu instruments ir potenciāli ļoti jaudīgs atbalsta mehānisms pilsētām, lai attīstītu IRP, kas būtu jāturpina un atbalsts būtu jāsniedz arī mazākiem projektiem;

27. atzīst, ka nozīmīga loma ir pētniecības un inovācijas dotācijām; uzskata, ka IRP ir jānodrošina pastāvīgs un stabils finansējums gan no Eiropas, gan valstu avotiem bez pārtraukumiem, ko izraisa dažādi budžeta plānošanas pasākumi;

28. uzskata, ka dalībvalstīm ir jānodrošina, ka visi IRP paredz rezervēt līdzekļus, lai novērstu enerģētisko nabadzību un risinātu pieejamības un tehniskos un infrastruktūras šķēršļus mazaizsargātām mājsaimniecībām un mājsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, ļaujot tām gūt labumu no pienācīgiem, veselīgiem un energoefektīviem mājokļiem un piedalīties kaimiņattiecību renovācijas programmās; prasa izstrādāt un dalīties ar paraugpraksi attiecībā uz inovatīviem finanšu instrumentiem, piemēram, iestrādāto finansējumu un shēmām, tostarp energoefektīvām hipotēkām, *EuroPACE* aizdevumiem un *REnOnBill* aizdevumiem;

29. norāda uz gan reģionālo iestāžu, gan Eiropas Investīciju bankas lomu finansiālā atbalsta sniegšanā, izmantojot publiskā sektora aizdevumus, kas stimulēs komercbankas, pensiju fondus un privāto sektoru, jo īpaši MVU, turpināt investēt ēku renovācijā, piemēram, izmantojot publiskās kredītgarantijas un inovatīvas finansēšanas metodes;

30. atzīst nozīmi, kāda renovācijas procesā var būt jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, piemēram, energoefektivitātes līgumu slēgšanai, iedzīvotāju vadītai renovācijai, energokopienām un energopakalpojumu uzņēmumiem, un jo īpaši ārpusbilances finansējumam sociālajiem mājokļiem, mājokļu sabiedrībām un uzņēmējdarbības parkiem; uzsver, ka finansējuma intensitāte ir jāsaista ar energoefektivitātes līmeni, kas sasniegts saskaņā ar ĒEED, un ierosina pievienot piemaksu par plus enerģijas ēkām; mudina Komisiju pieņemt īstenošanas vadlīnijas par attiecīgajiem noteikumiem tiesību aktu paketē "Tīru enerģiju ikvienam Eiropā", proti, lai izveidotu satvaru, kas nodrošinātu iespēju regulāri apspriesties nolūkā izprast tirgus vajadzības, apvienot privāto un publisko finansējumu, precizēt līgumu veidnes un konkrētas iepirkuma procedūras ar turpmākiem skaidrojumiem par to, kā pareizi uzskaitīt ar ēku efektivitāti saistītas publiskās investīcijas;

31. aicina Komisiju pārskatīt energoefektivitātes mērķus, tos paaugstinot, kā prasīts EED, sākot ar 2030. gada pamatmērķa palielināšanu un pamatojoties uz pienācīgu ietekmes novērtējumu un prognozējamā veidā, un ierosināt minimālos ikgadējos renovācijas rādītājus ēkām un politikas pasākumus, kas nodrošina pilnīgu, tostarp pakāpenisku pilnīgu renovāciju, radot finansiālus stimulus un investīciju stabilitāti;

32. prasa Eiropas iestādēm nodrošināt, lai attiecīgajos jaunās DFS fondos par prioritāti tiktu izvirzīti īpaši energoefektivitātei un ēku renovācijai paredzēti līdzekļi ar skaidriem nosacījumiem un termiņiem, tostarp tehnisko palīdzību, nolūkā nodrošināt pienācīgu līdzekļu apgūšanas līmeni; uzsver to, cik svarīgas ir ES garantijas investīcijām, finansējuma avotu apvienošanai, kā arī dotāciju komponentiem, lai veicinātu dzīvojamo ēku energoefektivitātes renovāciju; atzīst Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (kas tiks aizstāts ar *InvestEU*) lomu un sekmīgo modeli; prasa piešķirt prioritāti ēku energoefektivitātes finansēšanai *InvestEU* ilgtspējīgas infrastruktūras sadaļā un rezervēt energoefektivitātei paredzētas summas kā konkrētu reģionālās attīstības mērķi, kas jāatspoguļo attiecīgajos dalībvalstu partnerības nolīgumos, kuri parakstīti ar Komisiju;

33. aicina Komisiju līdz 2021. gadam novērst finansiālus un nefinansiālus šķēršļus, lai palielinātu to reģionālo līdzekļu apgūšanu, kas paredzēti integrētai ēku renovācijai;

34. prasa pastiprināt *ELENA* mehānisma un Eiropas Investīciju bankas spējas sniegt vietējām iestādēm pielāgotu un tiešu finansiālu un tehnisku palīdzību, kā arī aicina sniegt dalībvalstīm konkrētus norādījumus ar Covid-19 saistīto atveseļošanas plānu kontekstā;

35. aicina Komisiju izpētīt iespēju ETS ieņēmumus novirzīt energoefektivitātes pasākumiem, piemēram, ēku renovācijai, tostarp mehānismu aizsardzībai pret svārstībām, un iespēju daļu no izsolēs gūtajiem ieņēmumiem piešķirt ES līmenī; aicina Eiropas Investīciju banku un nacionālās finanšu iestādes sniegt atbalstu projektu izstrādātājiem visā projekta ciklā un noteikt fiksētu dotācijas daļu, lai renovāciju padarītu iedzīvotājiem pievilcīgu un pieejamu cenas ziņā;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt elastīgus modeļus dažādu finanšu programmu un instrumentu sinerģijām, lai finansētu ēku energoefektivitāti; turklāt prasa saskaņā ar Eiropas Revīzijas palātas ziņojumu ([26]) pieņemt izmaksu efektivitātes pieeju attiecībā uz ēku energoefektivitātes renovācijām; mudina rūpīgi uzraudzīt darbības programmu rentabilitāti, pamatojoties uz izmaksām par ietaupīto CO_2 vienību; turklāt uzskata, ka Komisijai būtu jānodrošina, lai valsts pārvaldes iestādes, piešķirot ES līdzekļus renovācijas projektiem, ievērotu rentabilitātes un efektivitātes enerģijas ietaupījumu ziņā principus;

37. aicina Komisiju turpināt veicināt publiskā un privātā sektora partnerību (PPP), piemēram, *PF4EE*, izmantošanu saistībā ar viedu un ilgtspējīgu finansējumu un apzināt iespējamās vietējo investīciju koncepcijas;

38. aicina Komisiju pārskatīt ES valsts atbalsta noteikumus, tostarp attiecībā uz mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) investīcijām, lai izveidotu pamatu energoefektivitātes pasākumiem un veicinātu IRP, tostarp centralizētās siltumapgādes sistēmu uzstādīšanu vai atjaunošanu, izmantojot vienkāršotas procedūras un atbilstošas līmeņatzīmes, kā arī demontāžas shēmas fosilā kurināmā siltumapgādes ierīcēm un neefektīvām iekārtām, ja tās tiek aizstātas ar individuālu vai kolektīvu atjaunojamo energoresursu enerģiju, vai pārmērīgai siltumapgādei; tomēr uzsver, ka ES valsts atbalsta noteikumu pārskatīšanai galvenokārt jāveicina vienlīdzīga attieksme un lielāka konkurence;

Būvniecības tehnoloģijas un būvmateriāli

39. uzsver nepieciešamību samazināt izmaksas, saīsināt termiņus un uzlabot efektivitāti, uzticamību un integrāciju, lai palielinātu IRP, izveidojot atvērtus un konkurētspējīgus renovācijas tirgus un rūpnieciski ražotus, ilgtspējīgus saliekamus elementus, kā arī atzīstot esošo tehnoloģiju potenciālu atjaunojamo energoresursu integrēšanā būvmateriālos, ko var izmantot kā daudzfunkcionālus apšuvuma elementus esošā ēku fonda atjaunošanai, un iesaistīties sērijveida un rajonu renovācijā; uzsver, cik liela nozīme sastāvdaļu salikšanai ārpus objekta ir paātrināšanā, mērogā un rentabilitātē; norāda, ka dalībvalstīs pastāv paraugprakse ēku renovācijas jomā dažādos ēku segmentos, kas tagad ir jāreplicē un jāpaplašina, lai sasniegtu rezultātus; uzsver labumu, ko sniedz lielāki pētniecības centieni šajā jomā;

40. uzsver elastības nozīmi renovācijā un būvniecībā izmantoto tehnoloģiju izvēlē; uzskata, ka visas pieejamās tehnoloģijas būtu jāpiemēro, izmantojot objektīvu pieeju, lai paātrinātu ēku fonda dekarbonizāciju; uzsver, ka atjaunojamo energoresursu enerģijas izmantošanai ir būtiska nozīme dekarbonizācijas jomā; uzsver, cik svarīga ir dekarbonizēta centralizētā siltumapgāde un aukstumapgāde ar integrētu uzglabāšanu labāk savienotās un integrētās kopienās; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi veicināt un stimulēt atjaunojamo energoresursu enerģijas pilnīgu integrāciju būvniecības nozarē;

41. aicina Komisiju atbalstīt pētniecības un izstrādes (*R&D*) programmas energoefektīviem būvmateriāliem un, ņemot vērā sociālo situāciju, aicina lauku apvidos un attālākos apgabalos ieviest zemu izmaksu un uz atjaunojamo energoresursu enerģiju balstītu siltumapgādes sistēmu; norāda uz Dānijas paraugpraksi attiecībā uz siltuma dekarbonizāciju, izmantojot kopienai piederošus centralizētās siltumapgādes tīklus, ko darbina saules siltums, siltumsūkņi un biomasa;

([26]) Eiropas Revīzijas palātas 2020. gada 28. aprīļa īpašais ziņojums Nr. 11/2020 "Ēku energoefektivitāte: joprojām lielāka vērība jāpievērš izmaksu lietderībai", https://www.eca.europa.eu/lv/Pages/DocItem.aspx?did=53483

42. uzsver nepieciešamību informēt patērētājus un stimulēt viņus aizstāt vecas, neefektīvas siltumapgādes un aukstumapgādes tehnoloģijas ar moderniem, ļoti efektīviem un atjaunojamiem risinājumiem, jo īpaši lemjot par nomaiņu, vienlaikus atzīstot, ka fosilajam kurināmajam, jo īpaši dabasgāzei, pašlaik ir nozīme ēku apkures sistēmās; aicina Komisiju un dalībvalstis ierosināt shēmas nodošanai metāllūžņos saskaņā ar aprites ekonomikas principiem un izmantot efektivitātes marķējumu un ieteikumus regulārās pārbaudēs, lai paātrinātu aizstāšanu; aicina dalībvalstis izstrādāt ceļvedi, lai NEKP ietvaros pakāpeniski atteiktos no siltumapgādes un aukstumapgādes tehnoloģijām, kuru pamatā ir fosilais kurināmais;

43. norāda uz Eiropas vadošo lomu attiecībā uz ēkās integrētiem fotoelementiem; ierosina, ka atjaunojamo energoresursu tehnoloģijas kopumā būtu jāatzīst par vienu no galvenajām stratēģiskajām vērtības ķēdēm, un turklāt ierosina gaidāmajā renovācijas vilnī izveidot Eiropas saules enerģijas jumta iekārtu programmu;

44. uzsver, ka ir svarīgi principu "energoefektivitāte pirmajā vietā" integrēt visās politikas jomās un pasākumos, kā arī samazināt vajadzību pēc enerģijas apkurei, dzesēšanai un karstajam ūdenim un apgaismojumam un ventilācijai, vienlaikus nodrošinot atlikušā pieprasījuma elektrifikāciju, izmantojot atjaunojamo enerģiju apvienojumā ar siltumsūkņiem vai efektīvām centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas sistēmām, kurās izmanto atjaunojamo enerģiju, kā arī slodzes pārvaldību un elastību;

45. norāda, ka ir jālikvidē šķēršļi, uzlabojot piekļuvi tīklam, tostarp *inter alia* jāsaskaņo un jāvienkāršo atļaujas MVU, un uzsver nepieciešamību plānot IRP, lai panāktu sinerģijas, piemēram, attiecībā uz ēku pieejamību, seismisko drošumu un ugunsdrošību, elektromobilitāti (tostarp iepriekšēju kabeļu ievilkšanu un uzlādes punktus elektrotransportlīdzekļiem), ēku klimatnoturības uzlabošanu, tostarp izveidojot zaļās telpas, jumtus un sienas, kas uzlabo ūdens apsaimniekošanu un palīdz palielināt bioloģisko daudzveidību pilsētās;

46. atgādina, ka projektējot, atlasot materiālus, būvējot, atjaunojot un ekspluatējot ēkas būtu jāņem vērā ugunsdrošības aspekti, lai uzlabotu profilaksi, atklāšanu, agrīnu dzēšanu, evakuāciju, nodalīšanu, strukturālo izturību un ugunsdzēšanu, kā arī projektēšanas, būvniecības un renovācijas procesā iesaistīto speciālistu attiecīgās kompetences;

47. uzskata, ka energoefektīvām ēkām vajadzētu būt veselīgām, pieejamām cenas ziņā, drošām un ilgtspējīgām; uzsver, ka liela nozīme ir integrētai enerģijai, ēku ilgtspējai, resursefektivitātei, siltumkomfortam, uzlabotai gaisa kvalitātei, veselīgam iekštelpu klimatam, kā arī aprites ekonomikai atbilstošām dzīves cikla pieejām un ka ilgtspējīgu apbūvētas vides stratēģijā ir jāizmanto holistiska un integrēta pieeja; šajā kontekstā uzsver, cik svarīgi ir ēku projektēšanā iekļaut pasīvus un dabiskus elementus un milzīgo potenciālu izmantot ēkas virsmas, apbūvēto vidi pārveidojot par decentralizētu atjaunojamās enerģijas ražotāju, vienlaikus ietaupot zemi un ainavu teritorijas;

48. uzsver nepieciešamību pienācīgi apsaimniekot un samazināt būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumus; norāda, ka būtu jāizveido savākšanas un atpakaļpieņemšanas shēmas un šķirošanas iekārtas, lai nodrošinātu visu būvgružu pienācīgu un drošu apstrādi, kā arī būvmateriālu pārstrādi vai atkārtotu izmantošanu bīstamo vielu drošai pārvietošanai, aizvākšanai un aizstāšanai atkritumu plūsmās, lai aizsargātu iemītnieku un darba ņēmēju veselību, kā arī vidi; uzskata, ka būtu jāievieš aprites ekonomikas marķēšanas sistēma, balstoties uz vides standartiem un materiālu kritērijiem, kas saistīti ar to potenciālu vienkārši un ar zemu enerģijas patēriņu no jauna tikt iekļautiem vērtības ķēdē, jo īpaši ņemot vērā to lomu otrreizējo izejvielu veidā; norāda, ka ir jāpaplašina pašreizējā ražojumu vides deklarācijas pieeja un ka tā būtu jāizmanto saistībā ar ēku novērtēšanu, piemēram, ar līmeņu satvaru; aicina Komisiju aprites ekonomikas rīcības plānā un ilgtspējīgas būvētās vides stratēģijā ierosināt konkrētus pasākumus saistībā ar šiem jautājumiem;

49. uzsver, ka klimata pārmaiņu dēļ vasarās aizvien vairāk gaidāma augstāka gaisa temperatūra pilsētās; turklāt uzsver daudzos ieguvumus, ko zaļās infrastruktūras risinājumi sniedz, uzlabojot gaisa kvalitāti, komfortu un noturību pret klimata pārmaiņām, būtiski samazinot pieprasījumu pēc enerģijas, palīdzot atjaunot ūdens ciklu un atbalstot pilsētu bioloģisko daudzveidību, vienlaikus veicinot aprites principu ievērošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis stimulēt dabisko un mazoglekļa būvmateriālu izmantošanu un zaļo jumtu un sienu, vēso virsmu un citu pasīvo tehnoloģiju izmantošanu lielapjoma ēku renovācijā un jaunu ēku būvniecībā; aicina Komisiju ņemt vērā šos apsvērumus un renovācijas viļņa iniciatīvas satvarā veicināt zaļās infrastruktūras risinājumus un bioloģiskās daudzveidības elementus;

50. atgādina, ka ilgtspējīgiem būvmateriāliem, piemēram, sertificētai koksnei, ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu mazoglekļa un ilglaicīgu ēku fondu, un ka būvniecība paver iespēju uzglabāt oglekli bioloģiskos būvizstrādājumos ilgtspējīgas pieejamības robežās;

51. uzsver, cik svarīgi ir pārskatīt spēkā esošos saskaņotos standartus, lai aptvertu būvizstrādājumu ilgtspējas rādītājus, kuriem vajadzētu būt saskaņotiem ar kopējo Eiropas pieeju aprites cikla aprēķināšanai un spēkā esošajiem Eiropas standartiem, t. i., EN 15978 ēkām un EN 15804 būvizstrādājumiem; uzsver, ka, plānojot renovāciju, visa ēkas dzīves cikla ietekme uz enerģētiku un klimatu būtu jāoptimizē saskaņā ar aprites ekonomikas mērķiem, ņemot vērā ražošanas, izmantošanas un projektēšanas ietekmi uz pārstrādājamību, būvizstrādājumu un atkritumu pārstrādi un remontam nepieciešamo aprīkojumu; aicina Komisiju pievērsties šiem jautājumiem aprites ekonomikas stratēģijā un līdz 2021. gadam pārskatīt Regulu (ES) Nr. 305/2011 par saskaņotiem būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumiem ([27]), lai nodrošinātu šo izstrādājumu iekšējā tirgus labu darbību un atbalstītu tehnoloģisko pētniecību un inovāciju, kuras mērķis ir atbalstīt ļoti energoefektīvu ēku renovāciju un būvniecību;

52. aicina Komisiju turpināt labākās prakses apzināšanu attiecībā uz IRP, lai iekļautu arī kultūras mantojuma un vēsturiskās ēkas; atzīst vēsturisko ēku specifiku un trauslumu un uzskata, ka lielākajā daļā gadījumu ēku aizsardzību un energoefektivitātes paaugstināšanu var saskaņot, vienlaikus uzsverot, ka vēsturisko ēku renovācija vienmēr būtu jāveic saskaņā ar valsts noteikumiem par saglabāšanu, 1964. gada Venēcijas hartu par pieminekļu un objektu saglabāšanu un atjaunošanu un sākotnējo arhitektūru;

53. uzsver, ka ir jānodrošina reāli enerģijas ietaupījumi, izmantojot sertificētu ekspertu veiktas pārbaudes un energoefektivitātes uzraudzību pēc renovācijas, jo tādējādi tiks nodrošināta augstas kvalitātes renovācija, uzlabotas investīciju iespējas un palielināta izmaksu efektivitāte ([28]);

54. aicina dalībvalstis maksimāli palielināt un veicināt materiālu atkārtotu izmantošanu, pārstrādi un rekuperāciju, tostarp savās iepirkuma stratēģijās un publiski finansētos renovācijas un būvniecības projektos, piemēram, pārskatot zaļā publiskā iepirkuma (ZPI) ([29]) mērķus un racionalizējot energoefektivitātes, vides un sociālos kritērijus ēku renovācijai, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus publiskā iepirkuma konkursos; atgādina par vietēji iegūtu būvmateriālu nozīmi, lai saglabātu būvniecības tradīcijas, nodrošinātu materiālus, kas vislabāk piemēroti katra reģiona klimatiskajiem apstākļiem, un samazinātu emisijas un pārvadāšanas izmaksas;

Standarti, prasmes un veselīgas ēkas

55. uzsver, cik būtiski ir papildu ieguvumi, ko nodrošina renovācijas prasību izvirzīšana procesa veicinātājsektoros, jo šādas prasības ne tikai rada enerģijas ietaupījumus, bet arī palielina īpašuma vērtību un sniedz atbalstu tādu šķēršļu pārvarēšanai kā pretrunīgi stimuli; uzskata, ka par prioritāti būtu jānosaka ēku ar sliktākajiem darbības rādītājiem pilnīga renovācija, tostarp pakāpeniska pilnīga renovācija, jo īpaši nosakot minimālos energoefektivitātes standartus (*MEPS*), kas ir būtiski investīcijām renovācijā un būtu jāpiemēro horizontāli, vienlaikus pamatojoties uz spēkā esošo valsts energomarķējumu; uzskata, ka šādi pasākumi sniedz labumu iemītniekiem un varētu palīdzēt iedzīvotājiem izkļūt no enerģētiskās nabadzības ([30]); norāda, ka plānotajā 0,2 % līmenī pilnīgās renovācijas rādītāji ir ļoti zemi; ierosina pārbaudīt un ieviest minimālos renovācijas rādītājus, lai sasniegtu 2050. gada klimata neitralitātes mērķus;

56. uzsver, ka *MEPS* ar pakāpeniski stingrākām prasībām palīdz iedzīvināt ilgtermiņa renovācijas stratēģijas, ja tās ir pareizi plānotas un tiek ieviestas pakāpeniski, un rada investīciju drošību tirgū, jo īpaši ja tās papildina ar spēju veidošanu, pielāgotām konsultācijām, tehnisko palīdzību un finansiālu atbalstu;

([27]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regula (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.).

([28]) Eiropas Revīzijas palāta, *op. cit.*

([29]) Komisijas 2008. gada 16. jūlija paziņojums "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus" (COM(2008)0400).

([30]) Komisijas dienestu darba dokuments — ietekmes novērtējums, kas pievienots dokumentam "Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti", (SWD(2016)0414).

57. prasa izstrādāt stingrāku, uz pierādījumiem balstītu pieeju, kas, izmantojot ticamus un stiprinātus datus, ļautu precīzi novērtēt ēku energoefektivitāti un rentablus pasākumus, veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus paraugpraksei rentablos risinājumos Eiropas Savienībā;

58. pauž pārliecību, ka ēku renovācijas pases ieviešana, lai veicinātu, koordinētu un novērotu pastāvīgus uzlabojumus un uzraudzītu renovācijas dziļumu un energoefektivitāti, nāk par labu ēku īpašniekiem, ēku apsaimniekotājiem un īrniekiem, kuriem vajadzētu būt piekļuvei renovācijas pasei; uzsver, ka šai renovācijas pasei vajadzētu būt kopīgam ES instrumentam, kas pielāgots valstu un reģionālajām īpatnībām, lai risinātu ēku fonda neviendabīguma radītās problēmas, un saskaņotai ar pašreizējo ēku energoefektivitātes sertifikāciju;

59. uzsver, ka ir svarīgi konsolidēt ēku informāciju vienotā digitālā rīkā; uzskata, ka tam būtu jāietver materiālu aprites potenciāls, iekštelpu gaisa kvalitātes faktoru novērtējums, tostarp no veselības un drošuma viedokļa, un stabili rādītāji, kuru pamatā ir esošie vides instrumenti un standarti;

60. uzsver Taisnīgas pārkārtošanās fonda nozīmi un potenciālu saistībā ar atveseļošanas plānu pēc Covid-19 krīzes būvniecības un renovācijas nozarē strādājošo apmācību un kvalifikāciju, kā arī darbinieku kvalifikācijas celšanu un pārkvalificēšanu skartajos reģionos, tostarp uzņēmumu digitalizāciju pārejai uz oglekļneitrālu ekonomiku;

61. uzsver, ka ēku renovācijas projektiem vienmēr būtu jānoved pie veselīgām ēkām bez pelējuma, ņemot vērā iekštelpu vides kvalitāti (IVK); uzsver, ka standartu pārskatīšana attiecībā uz gaisa kvalitāti, termiskajiem apstākļiem un citiem ar iekštelpām saistītiem veselības un komforta aspektiem, tostarp pietiekamu dienasgaismu un mehānisko ventilāciju, veicina ēku lietotāju veselību un produktivitāti un uzlabo viņu darba vai mācību rādītājus, kā arī nodrošina būtiskus labklājības ietaupījumus, tādējādi samazinot dalībvalstu publiskos izdevumus un sniedzot labumu ES ekonomikai un tās iedzīvotājiem kopumā;

62. uzsver nepieciešamību nodrošināt atbilstošu zinātības līmeni ēku uzturēšanā un izmantošanā profesionāļiem un ēku apsaimniekotājiem, tostarp paradumu maiņu, lai pilnībā izmantotu ieguvumus, kas saistīti ar energoefektivitātes paaugstināšanu;

63. aicina Komisiju uzsākt ES prasmju un informācijas iniciatīvu renovācijas un būvniecības nozarē, kas ietver dzimumu līdztiesības aspektu, lai iesaistītu personas, kuras ieinteresētas pārkvalifikācijā, prasmju pilnveidē un spēju veidošanā, īpašu uzmanību pievēršot nodarbinātībai, proti, lai piesaistītu jauniešus darbam renovācijas nozarē; uzsver, ka kvalitātes, atbilstības un drošuma nodrošināšanai ir nepieciešams, lai projektēšanas un būvniecības/renovācijas posmā iesaistītajiem profesionāļiem būtu atbilstoša kompetence un prasmes, un ka tas ietver starpniekus, piemēram, uzstādītājus, arhitektus vai darbuzņēmējus; aicina dalībvalstis izstrādāt valsts stratēģiju prasmju uzlabošanai būvniecības nozarē, koncentrējoties uz energoefektivitāti, materiālu ilgtspējību un apritīgumu, pasīvām metodēm, atjaunojamo energoresursu enerģijas integrāciju, tostarp pašpatēriņa un digitālajiem risinājumiem, un sniegt īpašu atbalstu mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu darba ņēmējiem;

64. aicina Komisiju atbalstīt IRP prasmes un inovāciju, izmantojot Taisnīgas pārejas fondu, mērķtiecīgas Marijas Sklodovskas-Kirī vārdā nosauktās darbības un programmu *Erasmus+*, un izveidot "Apvārsnis Eiropa" misiju kopienu un kaimiņrajonu renovācijai, kā arī Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūru (*EACEA*), lai veicinātu un īstenotu stratēģisku prasmju aliansi būvniecības nozarē ar mērķi izstrādāt un nodrošināt kopēju mācību saturu, lai novērstu pašreizējo prasmju trūkumu; tāpat aicina indivīdus, uzņēmumus un organizācijas izmantot prasmju un izglītības garantiju izmēģinājumprojektu un līdzīgas shēmas apmācībai, prasmju uzlabošanai un izglītībai renovācijas nozarē;

65. aicina Komisiju līdz 2022. gadam publiskot padziļinātus ēku, īrnieku un īpašumtiesību tipoloģiju ietekmes novērtējumus un izstrādāt tiesisko regulējumu *MEPS* ieviešanai attiecībā uz esošajām ēkām, laika gaitā pakāpeniski pastiprinot prasības saskaņā ar 2050. gada mērķi; uzsver, ka šādi standarti palīdzētu īstenot virzību uz ļoti energoefektīvu un dekarbonizētu ēku fondu vēlākais līdz 2050. gadam un varētu tirgum sniegt redzamību un drošību attiecībā uz pašreizējā ēku fonda pārveidošanu; uzsver, ka *MEPS* valsts līmenī būtu jāpapildina ar visaptverošu politikas pasākumu kopumu, kas ietvertu vismaz informāciju un pielāgotu konsultāciju sniegšanu iedzīvotājiem un atbilstošu finanšu atbalstu;

66. aicina Komisiju un dalībvalstis līdz 2025. gadam ieviest paātrinātas digitālās ēku renovācijas pases, tostarp sadaļu, kurā sniegta informācija par uzlabotu iekštelpu gaisa kvalitāti un veselīgām ēkām;

67. aicina Komisiju izstrādāt "ES klimata kalkulatoru" (*ECC*) kā daļu no tās "renovācijas viļņa", kas nodrošinās precīzu un viegli saprotamu marķējumu būvmateriāliem, ražojumiem un pakalpojumiem, kuri saistīti ar ES ēku fonda renovāciju virzībā uz 2050. gada mērķiem; uzsver, ka *ECC* būtu jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi galvenajiem dalībniekiem, kas ir daļa no IRP SEG pēdas nospieduma ES ēku fondā vai saistīti ar to, un ka šāda holistiska pieeja pavērtu iespēju pozitīvi ietekmēt ES iedzīvotāju, rūpniecības nozaru un MVU rīcību; uzsver, ka koncepcijai ir jābalstās uz aprites un dzīves cikla ekonomikas principiem, lai veicinātu pieprasījumu pēc klimatam nekaitīgām precēm, kas ražotas Eiropā, tādējādi stiprinot ES būvniecības nozares konkurētspēju; ierosina Komisijai, novērtējot SEG emisijas, izmantot jau zināmas zinātniskas metodes, piemēram, smeļoties iedvesmu no "produktu vides pēdas nospieduma";

68. prasa paredzamajā EED pārskatīšanā iekļaut vērienīgākus mērķus 3., 5. un 18. pantā un izstrādāt jaunu pieeju, lai, pārskatot ĒEED, noteiktu ēku standartus, kas atbilst ES enerģētikas un klimata mērķiem;

69. aicina Komisiju pārskatīt energoefektivitātes sertifikātu (*EPC*) ietekmi visās dalībvalstīs un stiprināt spēkā esošos noteikumus; norāda, ka visā ES ir jāuzlabo *EPC* uzticamība, konsekvence un salīdzināmība, lai EPC varētu kļūt par uzticamu tirgus instrumentu ēku energoefektivitātes un kvalitātes novērtēšanai, jo īpaši finanšu nozarē;

Digitalizācija un uzticami dati

70. uzskata, ka digitalizācija ir faktors, kas veicina iedzīvotāju aktīvu līdzdalību energosistēmā, izmantojot decentralizētu ražošanu, uzkrāšanu, elastīgumu un nozaru integrāciju un sasaisti; uzsver digitalizācijas un datu lomu renovācijas plānu rezultātu plānošanas, īstenošanas, kontroles un uzraudzības paātrināšanā, kā arī energoefektivitātes plānošanā un pārvaldībā;

71. aicina Komisiju izvērtēt ar ēkām saistīto datu ticamību un trūkumu un ņemt vērā to, kāda var būt digitalizācijas turpmākas izmantošanas pozitīva ietekme, lai nodrošinātu stingru, uz pierādījumiem balstītu pieeju, pieņemot politikas nostādnes saistībā ar energoefektivitāti un renovāciju; atzīst nepieciešamību digitalizēt valstu *EPC* datubāzes, datus par ēkām un citu informāciju par būvniecību, kas pieejama, piesakoties uz digitālo ēkas pasi un citām viedas būvniecības programmām;

72. uzskata, ka lietu internets ir līdzeklis, ar kura palīdzību var novērtēt renovācijas reālo ietekmi uz ēku energoefektivitāti un veicināt liela mēroga rentablas renovācijas stratēģijas; uzsver potenciālo lomu, kāda integrētam mākslīgajam intelektam varētu būt datu analīzē un ēku energopatēriņa uzraudzībā, pārvaldībā un pielāgošanā;

73. uzskata, ka ēku digitalizācija un būvniecības tehnoloģijas ir būtiski virzītājspēki, kas veicina lielāku energoefektivitāti; aicina visus iesaistītos vietējos, reģionālos, valsts un Eiropas līmeņa dalībniekus proaktīvi iesaistīties digitalizācijas veicināšanā;

74. uzsver ieguvumus, ko ļoti augstas veiktspējas komunikāciju infrastruktūras tīkli sniedz viedajiem mājokļiem, ar kuriem saprot tādus, kas integrēti plašākā digitālā enerģijas ekosistēmā, kura ļauj ēkām izmantot un nodrošināt viedās funkcijas un ļauj integrēt un ietaupīt enerģiju dažādās ekonomikas nozarēs, tostarp attiecībā uz pieprasījumreakciju un enerģijas patēriņa optimizāciju ēkā, piemēram, viedajām ierīcēm, mājokļa automatizācijas ierīcēm, elektriskajiem siltumsūkņiem, akumulatoriem, elektrotransportlīdzekļu uzlādes punktiem un viedajiem skaitītājiem, kā arī citām digitālajām tehnoloģijām; atzinīgi vērtē pārskatītās ĒEED mērķi vēl vairāk veicināt viedo ēku tehnoloģijas, izmantojot ēku viedgatavības indikatoru (*SRI*) kā atbalstošu instrumentu, lai novērtētu ēku piemērotību viedajām tehnoloģijām un vairotu ēku īpašnieku un iedzīvotāju izpratni par ēku automatizācijas un kontroles sistēmu (*BACS*) vērtību attiecībā uz tādu ēku vispārējo sniegumu, kuru lietotnes saskaņā ar 14. un 15. pantu būtu jāpaplašina;

75. uzsver viedtīklu nozīmi atjaunojamo energoresursu efektīvai integrēšanai elektrotīklos un mudina meklēt jaunas iespējas, izmantojot saskarnes ar pārvades sistēmas operatoriem (PSO) un sadales sistēmas operatoriem (SSO), lai uzlabotu energoefektivitāti un elektroenerģijas pakalpojumus; uzsver, ka viedās ēkas, kas savienotas ar nanotīkliem vai mikrotīkliem, var nodrošināt elektroapgādes stabilitāti un siltumapgādes/dzesēšanas sistēmu pieejamību;

76. uzsver, ka mājoklim un patērētāju tiesībām ir nepieciešami sociālie aizsardzības pasākumi, datu aizsardzība, privātuma ievērošana un piekrišana saskaņā ar Vispārīgās datu aizsardzības regulas (VDAR) noteikumiem; uzsver, ka renovācijas laikā sniegtajiem digitālajiem risinājumiem jābūt intuitīviem, vienkāršiem un sadarbspējīgiem, bet to ierīkošana jāapvieno ar nepieciešamo apmācību, informāciju un atbalstu iedzīvotājiem; šajā sakarā uzsver neintruzīvu digitālo tehnoloģiju potenciālu;

77. aicina Komisiju izvērtēt nepieciešamību pārskatīt Ēku energoefektivitātes direktīvā paredzētās uzlādes infrastruktūras prasības; uzsver, ka vieda uzlādes infrastruktūra ir priekšnoteikums tīras elektromobilitātes palielināšanai;

Renovācijas vilnis

78. uzskata renovācijas vilni kā iespēju līdz 2050. gadam sasniegt energoefektīvu un klimatneitrālu ēku fondu, izmantojot IRP rīcības plānu, kurā galvenā uzmanība pievērsta kopienām, jo īpaši tām, kas dzīvo enerģētiskā nabadzībā, un nodrošināt veselīgas, pienācīgas kvalitātes, cenas ziņā pieejamas un energoefektīvas ēkas, kurās cilvēki var pilnībā izmantot savu potenciālu saskaņā ar Eiropas zaļo kursu un 2050. gada neto nulles emisiju mērķi, ko var īstenot pilnīgā sinerģijā arī ar jauno rūpniecības stratēģiju Eiropai, MVU stratēģiju ilgtspējīgai un digitālai Eiropai, aprites ekonomikas stratēģiju, Taisnīgas pārkārtošanās mehānismu un atveseļošanas instrumentiem, kā arī stratēģijām par Eiropas pielāgošanu digitālajam laikmetam.

79. pauž pārliecību, ka renovācijas vilnis var mazināt Covid-19 krīzes ietekmi, stimulējot valsts un vietējo ekonomiku un, piemēram, veicinot augstas kvalitātes un būtiskas darbvietas būvniecības un atjaunojamās enerģijas nozarēs un atbalstot mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) darbiniekus, kas veido 97 % no nozares, un galu galā radot daudzas iespējas un dažādus ieguvumus, ko varētu panākt, uzlabojot energoefektivitāti Eiropas ēku fondā, tostarp sociālos un vides papildu ieguvumus; uzsver, ka renovācijas vilnim var būt svarīga nozīme ilgtspējīgā atveseļošanā un ka tas var būt centrāls elements visos atjaunošanas plānos pēc Covid-19 krīzes; tādēļ uzsver, ka Komisijai nevajadzētu vilcināties ar šo priekšlikumu un vajadzētu būt atbildīgai par pārskata sniegšanu par visām pieejamajām finansēšanas iespējām;

80. prasa nodrošināt vērienīgu tīras enerģijas paketes īstenošanu; uzsver NEKP nozīmi maksimālai iespēju palielināšanai būvniecības nozarē; apstiprina savu apņemšanos cieši uzraudzīt šā un visu pārējo noteikumu īstenošanu un aicina Komisiju nodrošināt pārskatītajā ĒED iekļauto pasākumu izpildi;

81. aicina Komisiju noteikt principu "energoefektivitāte pirmajā vietā" par galveno principu ES ēku fonda renovācijas procesā saskaņā ar Enerģētikas savienības pārvaldības regulu;

82. atzinīgi vērtē dalībvalstu ilgtermiņa renovācijas stratēģijas (IRS), kurās noteikti starpposma mērķi 2030. un 2040. gadam virzībā uz klimatneitralitāti; pauž bažas par daudzu dalībvalstu ievērojamo kavēšanos iesniegt savas IRS; aicina šīs dalībvalstis izmantot iespēju izpildīt ĒEED noteiktās juridiskās saistības un iesniegt kavētās IRS; mudina valdības īstenot inovatīvu politiku, lai aktīvi iesaistītu iedzīvotājus energoefektivitātes programmās; uzskata, ka IRS būtu jāatzīst par svarīgu plānošanas, progresa novērtēšanas un energoefektivitātes mērķu sasniegšanas instrumentu;

83. uzsver, ka ļoti energoefektīvu dekarbonizētu ēku fondu vajadzētu panākt, būtiski samazinot enerģijas patēriņu un īstenojot stingru un veicinošu energoefektivitātes politiku, vienlaikus atlikušās vajadzības apmierinot ar atjaunojamiem energoresursiem; uzsver, ka ēku renovācijai vajadzētu būt integrētai ar plašākiem centieniem dekarbonizēt energosistēmu un iet roku rokā ar investīcijām, piemēram, efektīvos centralizētos energotīklos un siltumsūkņos, izmantojot

sistēmas/centralizētu pieeju, kas integrē visus iespējamos efektivitātes pasākumus, piemēram, pārmērīga siltuma atgūšanu; uzsver vajadzību noteikt konkrētas darbības, lai realizētu apzināto potenciālu attiecībā uz augstas efektivitātes koģenerāciju un centralizēto siltumapgādi; uzsver, ka šī sistēmiskā pieeja ir vajadzīga, lai panāktu pāreju uz ekonomiku, kas ir ļoti energoefektīva un pilnībā balstīta uz atjaunojamiem energoresursiem, un lai nodrošinātu saskaņotību ar mērķi ierobežot globālo sasilšanu līdz mazāk nekā 1,5 °C;

84. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu veicināt renovāciju skolās, slimnīcās un mājokļos tiem, kam tā nepieciešama, jo īpaši publiskajam ēku fondam, kas bieži vien ir vissliktākajā stāvoklī; tomēr uzsver, ka dzīvojamo ēku fonda, kas veido 75 % no būvēto grīdu platības ES, lieluma dēļ tas varētu būt problemātiski;

85. piekrīt analīzei, ka ir daudz ieguvumu, kas papildina energoefektivitātes renovāciju ēkās, piemēram, labāka mācīšanās, ātrāka rekuperācija un cilvēku izkļūšana no enerģētiskās nabadzības; norāda uz uzlabotu iekštelpu un āra gaisa kvalitāti, emisiju samazināšanu, energoefektivitātes palielināšanu, elektroapgādes komforta uzlabošanu un atkarības no importa samazināšanu; prasa šos ieguvumus sistemātiski iekļaut IRP;

86. aicina dalībvalstis sākt starpnozaru, konkrētām valstīm paredzētas un pielāgotas komunikācijas kampaņas par daudzajām iespējām un dažādiem ieguvumiem, kas panākti, uzlabojot ēku fonda energoefektivitāti, kā arī sniegt informāciju par vienotajiem kontaktpunktiem un pieejamām finansēšanas iespējām, tostarp ES līmenī;

87. aicina Komisiju renovācijas viļņa pasākumus iekļaut jaunos un pārskatītos ES tiesību aktos un pārskatīt 2030. gada klimata un enerģētikas mērķus, vienlaikus pilnībā ievērojot subsidiaritātes un izmaksu efektivitātes principu, nodrošināt sinerģijas starp dažādiem tiesību aktiem un virzīt tos trajektorijā uz klimatneitralitāti, vienlaikus nodrošinot, ka energoefektivitātes pasākumi, tostarp ēku renovācija, tiek integrēti kā svarīga politika, lai novērstu nepilnības 2030. gada mērķos; uzsver, ka ir vajadzīgs finansiāls atbalsts, lai nodrošinātu mājokļu pieejamību cenas ziņā īpašniekiem un īrniekiem;

88. aicina Komisiju izvērtēt IRS un sniegt ieteikumus dalībvalstīm, uzsverot gan esošos trūkumus, gan paraugpraksi; aicina dalībvalstis uzraudzīt savu IRS īstenošanu un pārskatīt tās ik pēc 5 gadiem saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (*UNFCC*) novērtēšanas ciklu un tā paplašināto struktūru, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegts mērķis izveidot ļoti energoefektīvu un klimatneitrālu ēku fondu; aicina dalībvalstis pieņemt IRS kā instrumentu ekonomikas stimulu noteikšanai un atveseļošanās virzībai, kas prasa vērienīgu, detalizētu un steidzamu pabeigšanu; aicina tās dalībvalstis, kas vēl nav iesniegušas savas IRS, to steidzami izdarīt;

89. prasa atveseļošanas paketēs iekļaut būvniecības un renovācijas nozari, jo īpaši mikrouzņēmumus un MVU; prasa ekonomikas stimulēšanas plānā par prioritāti noteikt investīcijas ēku renovācijā, lai izveidotu ļoti energoefektīvu un uz atjaunojamiem energoresursiem balstītu ēku fondu;

o

o o

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju visām ES iestādēm un dalībvalstīm.